



Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága  
**50/10. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY**  
Luxembourg, 2010. június 3.

A C-203/08., és a C-258/08. sz. ügyekben hozott ítéletek  
Sporting Exchange kontra Minister van Justitie és  
Ladbrokes Betting & Gaming, Ladbrokes International kontra Stichting de  
Nationale Sporttotalisator

## **A tagállamok megtilthatják a szerencsejátékok interneten történő kínálását**

*E tilalom a szerencsejátékok internetes kínálatához kapcsolódó sajátosságok miatt a csalás és a bűncselekmények elleni küzdelem célja által igazoltnak tekinthető*

A szerencsejátékokra vonatkozó holland szabályozás kizárólagos engedélyezési rendszeren alapul, amely szerint egyfelől tilos szerencsejátékokat szervezni és hirdetni, kivéve ha erre vonatkozóan közigazgatási engedélyt adtak ki, másfelől a nemzeti hatóságok minden engedélyezett szerencsejáték vonatkozásában csak egyetlen engedélyt bocsátanak ki. Emellett Hollandiában a szerencsejátékok nem kínálhatók interaktív módon az interneten.

A De Lotto nem nyereségszerzési céllal működő magánjogi alapítvány, amely a sportfogadások, lottójátékok és számjátékok szervezésére vonatkozó engedély jogosultja. Alapító okirata szerinti célja pénzeszközök szerencsejátékok szervezése útján történő összegyűjtése, és e pénzeszközöknek a különösen a sport, a testnevelés, az általános jólét, a közegészség és a kultúra területén közérdekű célokat követő intézmények közötti felosztása.

A Hoge Raad der Nederlanden (holland legfelsőbb bíróság) és a Raad van State (holland államtanács) a szerencsejáték-politikával kapcsolatos holland szabályozásnak az Európai Unió jogával való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kérdéseket terjesztettek a Bíróság elé.

*A C-258/08. sz., Ladbrokes-ügy*

A Ladbrokes társaságok a sportfogadások szervezése terén tevékenykednek, és különösen a lóversenypályán kívüli fogadások („bookmaking”) területén végzett tevékenységük ismert. Internetes oldalukon több szerencsejátékot kínálnak, amelyek főként sporttal kapcsolatosak. E társaságok ténylegesen nem végeznek tevékenységet Hollandia területén.

A De Lotto, mivel kifogásolta, hogy e társaságok a Hollandia területén lakóhellyel rendelkező személyek számára az interneten olyan szerencsejátékokat kínáltak, amelyek vonatkozásában nem rendelkeztek engedéllyel, a nemzeti bírósághoz fordult.

A Bíróság álláspontja szerint kétségtelen, hogy az olyan szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának minősül.

Az ilyen korlátozás azonban igazolható különösen olyan célkitűzésekkel, mint a fogyasztóvédelem, a csalás, valamint annak megakadályozása, hogy az állampolgárok túlzott összegeket költsenek szerencsejátékokra, vagy általánosságban a szociális egyensúly veszélyeztetésének megelőzése. E tekintetben a nemzeti bíróságok feladata annak vizsgálata, hogy a tagállamok jogszabályai valóban az azokat igazoló célok megvalósítását szolgálják-e, és hogy az általuk létrehozott korlátozások e célokra tekintettel nem tűnnek-e aránytalannak.

E körülmények között a Hoge Raadnak kétségei merültek fel a nemzeti szabályozás koherens és szisztematikus jellegével kapcsolatban, amennyiben az lehetővé teszi a De Lotto számára, hogy új játékokat kínáljon, és reklámokat tegyen közzé piaci kínálatának vonzóvá tételében érdekében.

A Bíróság álláspontja szerint az ellenőrzött terjeszkedési politika megvalósítása a szerencsejáték-ágazatban teljes mértékben összhangban lehet azzal a célkitűzéssel, hogy az illegális titkos szerencsejátékokat és fogadásokat űzőket az engedélyezett és szabályozott tevékenységek felé tereljük.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy megvizsgálja, a nemzeti szabályozás úgy tekinthető-e, mint amely a szerencsejáték-ágazatban alkalmazott ellenőrzött terjeszkedési politika megvalósításának keretébe illeszkedik, amely valójában a játékkedv szabályozott tevékenységek felé terelését szolgálja.

Amennyiben bebizonyosodik, hogy Hollandia a szerencsejátékok széles körben való elterjesztésére irányuló politikát követ, amely keretében a fogyasztókat túlzott mértékben ösztönzi az e játékokban történő részvételre, mely politika fő célja a pénzeszközök összegyűjtése, ebben az esetben azt kell megállapítani, hogy az ilyen politika nem korlátozza a szerencsejátékokkal kapcsolatos tevékenységeket koherens és szisztematikus módon.

E vizsgálat keretében annak ellenőrzése is a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy az illegális szerencsejátékokkal kapcsolatos tevékenységek problémát okozhatnak-e Hollandiában, és hogy az engedélyezett és szabályozott tevékenységek terjesztése orvosolhatja-e ezt a problémát.

A Ladbrokes társaságok másfelől arra hivatkoznak, hogy az Egyesült Királyság hatóságai által kibocsátott engedély jogosultjai, amely alapján sportfogadásokat és más szerencsejátékokat kínálhatnak interneten, valamint telefonon, és e tagállamban nagyon szigorú jogszabályok vonatkoznak rájuk a csalás és a szerencsejáték-függőség megelőzése tekintetében. Álláspontjuk szerint az ellenőrzések és garanciák nem duplázhatók meg.

E tekintetben a Bíróság hangsúlyozza, hogy az interneten kínált szerencsejátékok ágazata nem képezi harmonizáció tárgyát az Európai Unióban. A tagállam tehát joggal tekintheti úgy, hogy azon egyedüli körülmény, hogy valamely, a Ladbrokes társaságokhoz hasonló gazdasági szereplő jogszerűen kínál az interneten az említett ágazatba tartozó szolgáltatásokat egy másik tagállamban, nem tekinthető a belföldi fogyasztók védelme megfelelő biztosítékának.

Ezenkívül a fogyasztó és a gazdasági szereplő közötti közvetlen kapcsolat hiánya miatt az interneten hozzáférhető szerencsejátékok a gazdasági szereplők által a fogyasztókkal szemben esetlegesen elkövetett csalások tekintetében eltérő és megnövekedett jelentőségű veszélyeket hordoznak, mint e játékok hagyományos piacai.

*A C-203/08. sz., Sporting Exchange (Betfair) ügy*

A Sporting Exchange (Betfair) a szerencsejátékok területén tevékenykedik és szolgáltatásait kizárólag interneten és telefonon keresztül nyújtja. Az Egyesült Királyságból brit és máltai engedélyek alapján a szolgáltatások címzettjei rendelkezésére bocsát egy fogadási felületet sportesemények és lóversenyek eredményére történő fogadás céljából. A Sporting Exchange (Betfair) nem rendelkezik telephellyel vagy értékesítési hellyel Hollandiában.

A Sporting Exchange (Betfair) lényegében arra hivatkozott, hogy a holland hatóságok egyfelől kötelesek elismerni az Egyesült Királyságban számára kibocsátott engedélyt, másfelől kötelesek tiszteletben tartani az átláthatóság elvét a szerencsejátékok szervezésére vonatkozó engedélyek kibocsátásakor.

A Bíróság először is a C-258/08. sz. Ladbrokes-ügyben kifejtett érvelést követve megállapítja, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozása – a szerencsejátékok interneten történő hozzáférhetőségének sajátosságaira tekintettel – úgy tekinthető, mint amelyet a csalás és a bűncselekmények elleni küzdelem célja igazol.

Másodszor az egyetlen gazdasági szereplő javára fenntartott kizárólagos engedélyezési rendszert illetően a Bíróság emlékeztet arra, hogy a tagállamok kellő mérlegelési jogkörrel rendelkeznek annak meghatározásához, hogy a szerencsejátékok terén milyen védelmi szintet tartanak szükségesnek. Mindazonáltal ahhoz, hogy az előzetes hatósági engedélyezés rendszere

igazolható legyen, olyan objektív, hátrányos megkülönböztetéstől mentes és előzetesen ismert kritériumokon kell alapulnia, amelyek kellőképpen korlátok közé szorítják a nemzeti hatóságok mérlegelési jogkörének gyakorlását annak érdekében, hogy azt ne tehessék önkényes módon.

Mindenesetre a szolgáltatásnyújtás szabadságra vonatkozó korlátozások, amelyek a kizárólagos joggal rendelkező gazdasági szereplő javára szóló engedély megadására és meghosszabbítására irányuló eljárásokból erednek, igazoltnak tekinthetők, amennyiben az érintett tagállam úgy dönt, hogy az engedélyt olyan közjogi intézmény részére adja meg, illetve hosszabbítja meg, amelynek az irányítását az állam közvetlenül ellenőrzi, vagy olyan magánjogi gazdasági szereplőnek, amelynek a tevékenysége felett a hatóságok szigorú felügyeletet gyakorolhatnak.

Ilyen helyzetekben a szerencsejátékok kínálására vonatkozó kizárólagos jogoknak versenyeztetési eljárás nélkül az ilyen gazdasági szereplő számára történő megadása vagy meghosszabbítása nem tűnne aránytalannak a holland szabályozás által követett célok fényében.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy Hollandiában a szerencsejátékok szervezésére feljogosító engedélyek jogosultjai megfelelnek-e e feltételeknek.

---

**EMLÉKEZTETŐ:** Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

---

*A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.*

*A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon*

*Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499*

*Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106*